

[Nafornta protiv Republike Moldavije](#)¹(broj 49066/12), 16.1.2024.

Povreda člana 8. EK

Podnositelji predstavke su Iurie Nafornta, Albina Nafornta, Alina Nafornta i Andrei Nafornta, državljani Moldavije. Slučaj se odnosi na deložaciju podnosioca predstavke iz stana kojim je upravljala državna institucija a u kojem su zakonito živjeli 11 godina.

Pozivajući se na član 8. Evropske konvencije podnositelji predstavke se posebno žale na svoje iseljenje.

Evropski sud je zaključio da Vrhovni sud pravde nije odvagao suprotstavljene interese, ograničavajući se samo na to da je upravitelj zgrade tražio od podnosioca predstavke da odu. Utvrdio je da je došlo do kršenja člana 8. Evropske konvencije.

[Allée protiv Francuske](#) (br. 20725/20), 18.1.2024. godine

Povreda člana 10. EK

Podnositeljica predstavke je Vanessa Allée, francuska državljanka.

Predmet se odnosi na krivičnu osudu podnositeljice predstavke za klevetu nakon tvrdnji koje je iznijela o seksualnom napadu i psihičkom uznemiravanju na račun potpredsjednika neprofitne organizacije u kojoj je radila. Tvrdnje su poslone e-poštom šestorici ljudi, iz organizacije i van nje, dok je potpredsjednik bio u kopiji poruke.

Pozivajući se na član 10. (sloboda izražavanja), podnositeljica predstavke se žali da je njena krivična osuda za klevetu povrijedila njeno pravo na slobodu izražavanja.

U konkretnom slučaju, Sud je smatrao da je odbijanjem domaćih sudova da prilagode koncept dovoljne činjenične osnove i kriterija za procjenu dobre vjere okolnostima slučaja stavljen prevelik teret dokazivanja na podnositeljicu predstavke, tako što se od nje tražilo da dostavi dokaze o radnjama koje želi da prijavi. Sud je također istakao da je e-mail, koji je podnositeljica predstavke poslala šestorici ljudi od kojih je samo jedan bio izvan kruga organizacije, imao mali uticaj na reputaciju njenog navodnog uznemiravača.

Na kraju, iako se novčana kazna izrečena podnositeljici predstavke ne može opisati kao posebno teška, ona je ipak bila osuđena za krivično djelo. Po svojoj prirodi, takva osuda imala je zastrašujući efekat i može obeshrabriti ljude da prijave takve ozbiljne radnje. Sud je zaključio da nije postojao razuman odnos proporcionalnosti između ograničenja prava podnositeljice predstavke na slobodu izražavanja i legitimnog cilja kojem se teži i smatra da je stoga došlo do povrede člana 10. Konvencije.

---

¹ Informacije su pripremljene u saradnji između Ustavnog suda Bosne i Hercegovine i Odjela za sudsku dokumentaciju i edukaciju Sekretarijata Visokog sudskog i tužilačkog vijeća Bosne i Hercegovine. Iste su informativnog karaktera i ne obavezuju Sud.

Dabo protiv Švedske (br. 12510/18), 18.1.2024. godine

Nema povrede člana 8. EK

Podnosilac predstavke je Abdelnaser Dabo, sirijski državljanin koji je rođen 1961. godine i živi u Timmersdali (Švedska).

Slučaj se odnosi na zakon uveden 2016. godine u Švedskoj koji zahtijeva od izbjeglica kojima je odobren azil da u zahtjevima za spajanje porodice dokažu da imaju dovoljan prihod i smještaj, ako je zahtjev podnesen više od tri mjeseca nakon što je sponzoru odobren azil.

Podnosiocu predstavke je odobren azil u martu 2016. godine, ali su zahtjevi njegove prve supruge i petoro djece za spajanje porodice odbijeni, jer nije mogao ispuniti ovaj uslov „izdržavanja“.

Pozivajući se na član 8. (pravo na poštovanje privatnog i porodičnog života), podnosilac predstavke se žali da su švedske vlasti previše rigidno primijenile pravila kada su odbile da izdaju boravišne dozvole njegovoj prvoj ženi i petoro djece, navodeći da bi većini ljudi bilo nemoguće ispunit postavljene uslove za izdržavanjem.

Evropski sud je zaključio da su u okolnostima ovog slučaja domaće vlasti uspostavile pravičnu ravnotežu između interesa podnosioca predstavke i interesa države u kontroli imigracije, te da nisu prekoračili polje slobodne procjene kada su odbili zahtjev za spajanje porodice.

Ismayilzade protiv Azerbejdžana (broj 17780/18), 18.1.2024.

Nema povrede člana 8. EK

Podnositeljica predstavke je Leyla Miryagub gizi Ismayilzade, državljanica Azerbejdžana.

Predmet se odnosi na odbijanje vlasti da registruju ime koje je podnositeljica predstavke izabrala za njeno novorođeno dijete. Pokušala je registrirati svog sina imenom Əbülfəzlabbasa (šiitsko ime) ili varijacijom tog imena nekoliko puta, ali joj to nije bilo dozvoljeno jer ime nije bilo na odobrenoj listi azerbejdžanske nacionalne akademije nauka. Nacionalni sudovi su takođe presudili da to neće biti u najboljem interesu djeteta zbog problema s izgovorom.

Pozivajući se na član 8 (pravo na poštovanje privatnog i porodičnog života), podnositeljica predstavke se žali na odbijanje da registruje ime koje je odabrala za svog sina.

...Sud primjećuje da je nakon presude prvostupanjskog suda podnositeljica zahtjeva podnijela zahtjev da se ime "Abbas" upiše kao ime njezina sina, što je nadležno tijelo odobrilo (vidi stavak 9. gore). Međutim, unatoč registraciji tog imena, podnositelj zahtjeva uložio je žalbu protiv presude prvostupanjskog suda, koju je Žalbeni sud u Bakuu odbio na temelju razloga sličnih onima koje je dao niži sud (vidi stavak 11. gore).

Podnositeljica je zatim uložila kasacijsku žalbu, tvrdeći, po prvi put, da je prezime "Əbülfəzlabbas" bilo povezano s njezinim vjerskim uvjerenjima i da nije u suprotnosti sa

značajkama azerbajdžanskog jezika (vidi stavak 12. gore). Međutim, budući da je ime "Abbas" već bilo registrirano kao ime djeteta na zahtjev podnositelja zahtjeva, Vrhovni sud je odbacio podnositeljevu kasacijsku žalbu uglavnom na toj osnovi (vidi stavak 13. gore).

... U ovom predmetu, podnositeljica zahtjeva, koju je zastupao odvjetnik, mogla je podnijeti svoju pritužbu trima instancama sudova, koji su ispitali njezine zahtjeve i obrazložili svoje presude. Kao što je gore spomenuto, dok su prvostupanjski i drugostupanjski sud smatrali da dotično ime nije u najboljem interesu djeteta (vidi stavke 8. i 11. gore), Vrhovni sud je odbacio kasacijsku žalbu podnositelja zahtjeva uglavnom smatrajući da je dijete već bilo dao ime i naznačio relevantnu proceduru za podnošenje zahtjeva za promjenu tog imena (vidi odlomke 13. i 37. gore). Pred Sudom podnositeljica zahtjeva nije objasnila zašto je nastavila voditi predmetni postupak umjesto da je upotrijebila relevantni postupak za promjenu već registriranog imena svog djeteta, niti je tvrdila da takav postupak ne bi bio primjeren u njezinoj situaciji (usporedi Bulgakov, citiran gore, §§ 52-53). U ovim okolnostima i u nedostatku bilo kakvih potkrijepljenih argumenata za suprotno, kao i uzimajući u obzir široko polje slobodne procjene koje uživaju države u ovoj sferi (vidi stavak 33. gore), Sud ne nalazi osnove za dovodenje u pitanje donesenih zaključaka. od strane domaćih vlasti (usporedi Golemanova, gore citirano, § 45).

...Što se tiče određenih "problema" koje je podnositeljica spomenula kao rezultat odbijanja domaćih vlasti da registriraju ime po njezinu izboru (vidi stavak 27. gore), Sud prvo primjećuje da oni nisu pokrenuti pred domaćim sudovima. Nadalje primjećuje da odbijanje registracije dotičnog imena ne sprječava podnositelja zahtjeva da koristi to ime. Stoga, u specifičnim okolnostima ovog predmeta, neugodnost na koju se poziva podnositeljica zahtjeva nije dovoljna da navede Sud na zaključak da je došlo do nepoštivanja njezinog privatnog i obiteljskog života prema članku 8. (usporedi Guillot, stavak 27. ; Salonen; i Heidecker-Tiemann, svi citirani gore).

...U svjetlu gore navedenih okolnosti, Sud zaključuje da nije došlo do povrede članka 8. Konvencije.